

Vytautas Mačernis

Paukščiai

Turiu aš paukščių didelius pulkus,
Didžiausių grifų, sakalų, erelių;
Ištiesę spindinčius, žvalius kaklus,
Dangaus erdvėn laisvi jie kelias.

Ir kylant jiems vis plečias jų sparnai,
Kaip debesys didi, galingi;
Po kojomis kaip sraigės sukasi kalnai;
Kaip lašas jūros spindi;

Ir jiems nutūpti žemė per maža.
Išdidūs ir sparnais nubraukdami žvaigždes
Ir nepavargę niekada

Per šaltas, dideles dangaus erdves
Kaskart platėjančiais sparnais
Manieji paukščiai skrenda amžinai.